

kritiska eu-fakta

utges av Folkrörelsen Nej till EU | nr 146 | juni 2017 | pris 20 kr

Ett år efter
Brexit

Ja till
Svexit

KRITISKA EU-FAKTA

Nummer 146 juni 2017

Kritiska EU-fakta ges ut av

Folkrörelsen Nej till EU

Ansvarig utgivare: Eva-Britt

Svensson

Redaktör: AnnaLisa Eneroth

Kerstin Nordqvist

Redaktionsutskott:

Per Hernmar, Jan-Erik Gustavsson,

AnnaLisa Eneroth, Kerstin Nordqvist

Redaktionen adress: Kritiska EU-

fakta c/o Eneroth, Furutåvägen 36 A

352 54 Växjö

Telefon: 073-026 0330

e-post: ansa.eneroth@swipnet.se

Omslagsbild: Robert Nyberg

Adressändring och prenumeration:

Kritiska EU-fakta

Viktoriahuset, Linnégatan 21, 3 tr,

413 04 Göteborg

Telefon: 031-701 01 77

Rikskansli och materialkontor:

Folkrörelsen Nej till EU

Viktoriahuset, Linnégatan 21, 3 tr,

413 04 Göteborg

Telefon: 031-701 01 77

e-post: kansli@nejtilleu.se

Nästa nummer utkommer

i september 2017

Manusstopp 15 augusti

Tryck: Litorapid Media AB

Göteborg 2017

Bli medlem:

Prenumeration:

4 nummer 100 kr

Medlemskap inkl. pren. 300 kr

[arbetslösa, långtidssjukskrivna,
pensionärer och studerande 150 kr

familjer 400 kr]

Plusgiro 433 02 07- 4

LEDARE

Sex skäl för Svexit

EU ÄR INGET DEMOKRATIPROJEKT: Alltsedan dess uppkomst har EU varit storföretagens projekt med allt mer överstatliga ambitioner. EU:s huvudproblem är att det saknar ett "demos", ett folk, och därmed en arena för en gemensam, demokratisk, politisk diskussion. EU och dess institutioner kan inte förändras, utvecklas eller rekonstrueras i demokratisk riktning

GRUNDLAGSFÄST EKONOMISK POLITIK: Lissabonfördraget, EU:s grundlag, är överordnad all nationell lagstiftning inklusive Sveriges grundlag. Fördragets fundament är fri rörlighet för varor, personer, tjänster och kapital samt principen om "icke snedvriden konkurrens". Detta är grundlagsfäst nyliberal ekonomisk politik - ingen klassisk keynesiansk politik är tillåten. Det finns ingen annan grundlag i världen som direkt definierar vilken ekonomisk politik som ett land skall föra.

PRIVATISERING AV VÄLFÄRDEN: Den nyliberala ekonomiska åtstramningspolitiken leder obönhörligen till privatiserad välfärd och arbetsrätt. I Lissabonfördraget finns inte begreppet "allmän tjänst". Istället används begreppet "tjänster av allmänt ekonomiskt intresse", vilket innebär att det som upplevs som allmänna välfärdstjänster (skola, vård, äldreomsorg och infrastruktur som järnväg, post, tele, el, apotek, bostäder, bilprovning mm) läggs ut på anbud enligt EU:s upphandlingsdirektiv och privatiseras. Allt fler flexibla anställningsformer och bemanningsföretag försämrar arbetsmiljön och fackföreningsrörelsen försvagas.

JORDBRUKS- OCH LANDSBYGDSPOLITIKEN UNDERMINERAS: EU gynnar storskaligt industriellt jordbruk, som ersätter lokala system som baseras på kretslopp och förnyelsebara resurser. I det marknadsliberala systemet har medelstora och småbönder ingen plats. Landsbygden avfolkas med växande regionala obalanser, försämrad välfärd på alla plan och sociala följder. Miljö och biologisk mångfald påverkas på ett alarmerande sätt. EU:s jordbruks- och landsbygdspolitik med alla dess mängder av direktiv, förordningar och lagar har tagit över all reglering och ansvar från medlemsstaterna. Livsmedelsberedskapen har skrotats och självförsörjningsgraden för viktiga jordbruksprodukter som nötkött och mjölk har sjunkit till ca 50 procent.

EU ÄR ETT IMPERIEBYGGANDE PROJEKT: EU är inget fredsprojekt. Som storföretagens projekt är EU en imperiebyggande statsbildning med militära maktanspråk. Genom associationsavtal med enskilda länder eller grupper av länder och så kallade partnerskap som t.ex. det östliga partnerskapet strävar EU att utvidga sina marknadsandelar och sprida de "västliga" värderingarna. EU:s krav på associationsavtal med Ukraina var det utlösande faktorn för den fascistanstrukna statskuppen i februari 2014. Efter Warszawamötet hösten 2016 har det säkerhets- och försvarspolitiska samarbetet med NATO förstärks. EU militariseras och är på gång att inrätta ett militärt Högkvarter i Bryssel för att styra och samordna EU:s militära övningar.

SVEXIT OCH FOLKOMRÖSTA PÅ NYTT: EU är idag något helt annorlunda än det som det svenska folket röstade om i november 1994. En stor del av dagens medborgare var inte röstberättigade. Folkrörelsen Nej till EU anser att det snarast möjligt bör genomföras en ny folkomröstning om EU-medlemskapet med två otvetydiga alternativ; ja till att lämna EU och nej för att stanna kvar.

Jan-Erik Gustafsson

Skottland – hinder på vägen för Brexit?

DET SKOTSKA NATIONALISTPARTIET (SNP) och det skotska regionala parlamentet tar en stor risk när de nu har bestämt sig för ännu en folkomröstning om Skottland skall stanna kvar i Storbritannien eller inte. Denna folkomröstning skall äga rum någon gång under hösten 2018 eller våren 2019, det vill säga innan förhandlingarna med EU om Brexit är klara, om SNP:s ordförande Nicola Sturgeon får som hon vill. Uträkningen från de skotska nationalisterna i SNP är att kunna störa förhandlingarna och detta skall ge dem en seger – innan Skottland dras ut ur EU mot sin vilja.

Premiärminister Theresa May har utan att tvekan gjort klart

Bild: Pixabay

att det inte kommer att bli en andra folkomröstning, åtminstone inte så länge utträdesförhandlingarna med EU inte är avklarade. Men en folkomröstning skulle kunna äga rum inom några år efter utträdesförhandlingarna.

Kravet som ställs på "skotsk oberoende i Europa" kan uppfattas som anmärkningsvärt eller till och med löjväckande om man frågar sig hur en stat kan vara oberoende utan att ha en egen valuta. Den tidigare EU-ordföranden Romani Prodi förklarade mycket stolt, 1999, att "nationalstatens två pelare är svärdet och valutan, och vi har förändrat detta".

Sannolikheten för att Skottland skulle lämna Storbritannien är dock liten. Vid folkomröstningen 2014 röstade 45 procent för ett oberoende. Flera opinionsundersökningar har visat att färre väljare idag skulle rösta för ett oberoende.

Den kritiska frågan är vad ett "oberoende" från Storbritannien skulle betyda. I en vitbok inför folkomröstningen 2014 föreslog SNP en valutaunion med Storbritannien även om det hade blivit ett majoritetsja för oberoende. Då skulle Skottland inte kunna föra sin egen penningpolitik det vill säga sätta räntan, trycka pengar och kunna devalvera. Efter Brexit finns det också nationalister inom SNP som är för ett "fullständigt oberoende". Skottland skall bli en nationalstat med egen valuta, centralbank, inte vara med i EU, en del vill inte heller vara med i NATO och inte låta sig styras av EU-domstolen.

SNP:s officiella politik är att Skottland, efter Storbritanniens utträde ur EU, ska söka att bli medlem i EU. Dess företrädare vill inte riskera Skottlands export till EU:s inre marknad som uppgår till 12,3 miljarder pund och den officiella linjen är att skotska medborgares rättigheter, trygghet och säkerhet och ekonomiska framtid kommer att skyddas inom ett federalt Europa. Men kanske ändå viktigare är att om Skottland väljer ett utträde ur Storbritannien lämnar Skottland samtidigt en "inre mark-

nad" dit man exporterar för 49,8 miljarder pund. Så Skottlands väg till oberoende verkar snarig.

Går det så långt att det blir en ny folkomröstning så kommer den inte att handla så mycket om "oberoendet" utan att frågan om Brexit ställs på nytt. Om vi antar att inget EU-land till exempel Spanien blockerar att Skottland blir medlem i EU, kommer Skottland att lyda under EU:s nyliberala politik och fördrag. Det betyder bland annat att Skottland underkastar sig EU:s konvergenskriterier och Europeiska centralbankens penning- och åtstramningspolitik, vilken är inriktad på att upprätthålla Tysklands dominerande inflytande i EU.

Sett på detta sätt har Skottland ingen fördelaktig ställning. Enligt skotska Skattebetalarnas förening hade Skottland 2015/2016 ett offentligt underskott på 9,5 procent av BNP, vilket var det högsta i EU, två gånger så högt som i Storbritannien och högre än i det krisdrabbade Grekland. När Brexitförhandlingarna inom två år är avklarade återtar Storbritannien sin jordbruks- och fiskeripolitik, som i så fall Skottland skulle förlora till EU vid ett medlemskap.

Enligt de flesta bedömare kommer en röst för hur SNP tolkar "oberoende" därför att göra Skottland mindre självständigt. Parlamenten i Skottland, Wales och Nordirland har under de senaste åren uppnått en långt gående självständighet även på det ekonomiska området (så kallad "devolution") inom ett federaliserat Storbritannien. Så alternativet till att Skottland skulle lämna Storbritannien på grund av Brexit och istället bli EU-medlem är ett ännu närmare samarbete med regeringen i London efter det att Brexitförhandlingarna är avklarade.

Jan-Erik Gustafsson

Bild: futureatlas.com

EU-elitens militaristiska Romuttalande 25 mars

När EU:s olika presidenter och statshuvuden från de 27 medlemsländerna inklusive Stefan Löfven samlades i Rom den 25 mars för att fira 60 år med EU (se även Kritiska EU-fakta nr 145) var det för att få igång en nystart efter Brexit. Resultatet av denna mäktiga ansamling av EU-potentater blev ett A4-dokument som i glättiga ordalag uttrycker att "Unionen är odelad och odelbar" som om Brexit inte hade inträffat.

DEN ÖVERSTA EU-ELITEN försäkrar i svulstiga ordalag, men utan att nämna EU:s framväxt och historia, att den så kallade Romagendan arbetar mot; ett säkert och skyddat Europa; ett välmående och uthålligt Europa; ett socialt Europa; och ett starkare Europa. Men det som sticker ut är att dessa EU-potentater uttrycker avsikten att EU skall ta på sig en mera offensiv politisk och militär roll i den globala politiken.

FLERA EU-MEDLEMSSTATER som Polen, Nederländerna och de Baltiska staterna fäster fortfarande stor vikt vid den transatlantiska krigsalliansen NATO som motvikt till Tysklands dominerande roll inom EU. NATO nämns uttryckligen i Romdeklarationen men i en återhållsam roll. Det sägs att i framtiden skall EU också agera "i samarbete och komplementaritet med NATO". Men det är EU som har företräde.

DET ÄR DET ekonomiskt starka Tyskland som skall rädda EU från kollaps. Romdeklarationen tillerkänner EU:s militära ambitioner som "imponerande", men detta är inte tillräckligt nog för rådgivare till tyska regeringen som sätter press för att snabba på uppbyggnaden av EU:s försvarskapacitet. Kommissionen genomför inte sin uttalade militarisering tillräckligt snabbt

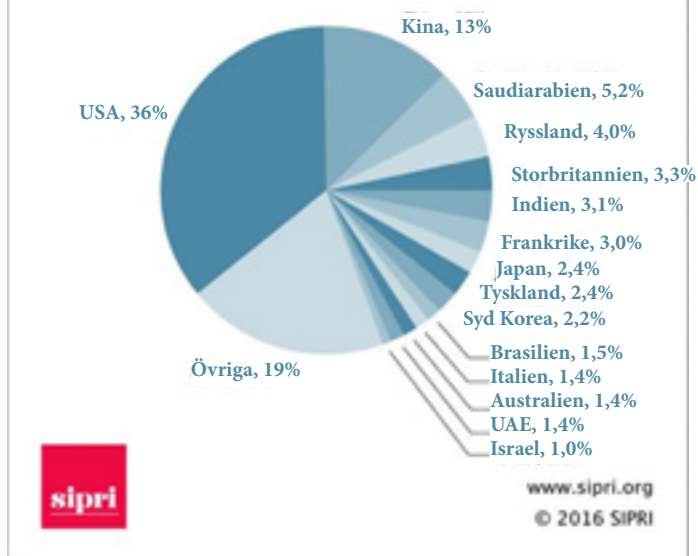

"Betraktat som en individuell medlemsstat kommer vi att marginaliseras i den globala dynamiken" säger Romuttalandet. Inom de kommande tio åren "vill vi ha en union som har viljan och kapaciteten att spela en ledande roll i världen". EU måste därför "medverka i skapandet av en mera konkurrenskraftig och integrerad försvarsindustri" och förbinda sig att "förstärka sin gemensamma säkerhet och sitt försvar". EU-upprustning är således prioriterad på dagordningen.

klagar det Tyska utrikesrådet (DGAP) i en artikel som nyligen publicerades. Artikeln lade fram ett konkret förslag som pläderade för en "för ett gemensamt försvarsprogram för de nästa tio åren, som hanterar uppdrag, upphandlingar, militära förmågor och terrorismbekämpning".

"Att tala om styrka och ansvar kommer inte att imponera varken på Moskva eller Washington" säger DGAP som förklarar att många mer praktiska åtgärder måste vidtas. DGAP argumenterar för att ett nytt tyskt-franskt initiativ för att genomföra

Andel av världens militärutgifter av 15 stater med de högsta utgifterna år 2015

åtgärder som planerades förra sommaren. Tyskland och Frankrike svarar tillsammans för 40 procent av EU:s försvars- och militära kapacitet. Därför är det viktigt för EU-eliten att utgången av presidentvalet i Frankrike leder till förstärkt militarisering.

Enligt DGAP borde Tyskland och Frankrike garantera att EU "utrustas med 40 miljarder euro, så att EU kan utveckla en stark förmåga" både "inom EU och utanför". Dessutom föreslås att den tyska armén fortsätter sina initiativ att integrera hela militära formationer från andra länder i sin krigsmakt. Redan har två tredje delar av Nederländernas militära formationer blivit en del av den tyska krigsmakten. Tyskland har också börjat integrera tjeckiska och rumänska brigader i tyska divisioner.

Tyskland skall lansera ett "skapande av en Europeisk formation, ett slags Europeisk division" föreslår DGAP. Denna division skulle fram till 2020 kunna omfatta 20 000 man från EU-länderna.

UNGERS UTRIKESMINISTER Péter Szijjártó är en av de mest eldiga förespråkarna för en gemensam EU-armé. Han

föreställer sig att "vi vill sätta upp ännu flera multinationella enheter", men säger samtidigt att det slutliga beslutet för sådana gemensamma enheter ligger hos medlemsstaterna, och tillägger att "Europas försvarsförmåga måste förstärkas inom ramen för den transatlantiska strukturen".

Det relativt maktlösa EU-parlamentet driver också på för mera militarisering. Inför EU:s 60-årsjubileum antog det ett uttalande om utrikes- och militärpolitiken som bland annat uppmanade till att "sätta upp en mera multinationell europeisk struktur" inte olik vad DGAP pläderar för. Parlamentet uttalade också att EU borde täcka "alla kostnader för EU:s snabbinsatsstridsgrupper".

Parlamentet uttalade sig också för ett "Försvarsministerråd" under ordförandeskap av EU:s utrikeschef Frederica Mogherini för att "koordinera genomförandet av den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik (CSDP) och göra den mera effektiv". Enligt uttalandet är det också viktigt att öka de nationella försvarsutgifterna till två procent av BNP, vilket skulle betyda ytterligare 100 miljarder euro att spendera på försvar under de nästa tio åren på bekostnad av medlemsstaternas välfärdsutgifter. Parlamentets rapportör Michael Gahler, kristdemokrat, säger att han nu ser fram emot "konkreta förslag" för att genomföra militariseringsprojekten.

STATSMINISTER STEFAN LÖFVEN har inte anmält någon avvikande mening från 60-årsmötet, så han anpassar sig till EU:s militarisering med Tyskland som drivande kraft. EU:s 60-årsjubileum var allt annat än ett fredsmöte. Istället förordas krigsberedskap och krig före fred. Det är hög tid att opinionen för fred i alla samhällsklasser stärks mot EU-militarisering, världlandsavtal med NATO och hösten militärövning Aurora.

Jan-Erik Gustafsson

Privatiseringspolitiken döms ut

En seriös rapport "Dags för omprövning" från i mars i år dömer "Expertgruppen för studier i offentlig ekonomi" (ESO) ut den av olika regeringar förda privatiseringspolitiken. ESO är knutet till finansdepartementet, vilket förstärker rapportens budskap.

För läsare av denna tidning torde det vara välbekant att i EU:s grundlag, Lissabonfördraget, så finns inte offentlig tjänst som ett begrepp. Enligt EU:s vokabulär skall all offentlig verksamhet på sikt upphandlas och lägga ut på olika marknader. I presentationen av rapporten dömdes privatiseringspolitiken ut:

"Rapporten presenterar och diskuterar erfarenheter av de senaste decenniernas reformer inom offentlig sektor. Sverige har, mer än de flesta andra länder, genomfört privatiseringar av verksamheter som tidigare drivits offentlig regi. Likaså har traditionella offentliga verksamheter anammat styrningsidéer inspirerade från näringslivet,

så kallas "new public management" (NPM). (...) Rapporten innehåller en fördjupad diskussion om vilka effekterna blivit av privatiseringarna inom områdena utbildning, hälso- och sjukvård samt socialförsäkring. Författarna menar att resultaten är blandade, men att de förväntade effekterna – höjd effektivitet, bättre kvalitet och sänkta totala utgifter – ofta har uteblivit. De genomförda reformerna bör därför omprövas"

(<http://eso.expertgrupp.se/rapporter/politiken-forvaltningen>)

MEDIA OCH POLITIKER har talat tyst om denna rapport. Sannolikt för att en omprövning kräver ett avståndstagande från EU:s förödande privatiseringspolitik.

En ny giv för Storbritannien

Den 23 juni 2016 valde det brittiska folket i en historisk folkomröstning att lämna EU. Under våren löste den brittiska regeringen ut EU:s utträdesparagraf och utträdesförhandlingarna har inletts. Efter kontakter med den del av den brittiska fackföreningsrörelsen som kampanjade för att lämna presenterar vi nu inför ettårsdagen den broschyrtext som sprids brett inom den brittiska fackföreningsrörelsen

Redaktionen

2017 års anda

Vårt oberoende från EU betyder ett återuppväckt engagemang för att uppnå full sysselsättning, industriell pånyttfödelse, nationalisering av järnvägen och annan infrastruktur, en upprustning av offentliga verksamheter och kommunala etikregler som gynnar och möjliggör det allmännas bästa.

Ingen nyliberal gillade folkomröstningsresultatet, som skakade om deras värld.

Att lämna EU ger en unik möjlighet att få slut på åtstramningspolitiken, skydda våra jordbruks- och fiskeriresurser, minska energi- och boendekostnader, återuppbygga bostäder för alla, samt att satsa på yrkeskunskap, vetenskap, forskning och utveckling. Detta borde medföra en återgång till offentligt drivna skolor, gratis högre utbildning och hälso- och sjukvård vid sidan om marknadskrafterna.

Det finns en stämning nu i Storbritannien för att få ett slut på åtstramningspolitiken, återuppbygga och förändra vår politik och ekonomi med hela folkets engagemang och energi.

Eliten och media fortsätter att försöka splittra oss mellan dem som röstade för att lämna och dem som röstade för att stanna kvar. Som fackföreningsanslutna vet vi att när väl ett beslut är taget bör vi förena oss för att göra demokratin till en framgång. De som vill blockera folkomröstningsresultatet kommer att skjutas åt sidan, liksom de som vill använda det för att försvåra en förhandlingsuppgörelse.

Människor – inte marknader

Glöm företagens krav på säkerhet, folket vill ha säkerhet för att bilda familj i trygghet och vara förvissade om att nästa generation kommer att ha bättre chanser och leva lyckligare.

Marknaden kommer att göra allt den kan för att säkerställa profiter, inklusive att försöka ogiltigförklara folkomröstningen vilket den oheliga alliansen av Blair, Clegg, Heseltine, Branson, Sturgeon, Geldof, The Guardian, New Statesman och Goldman Sachs så gärna vill.

Vår nyvunna tillit betyder att vi kan skapa en ekonomisk plan för att undgå problemen med skuldsättning som bankerna har tvingat på våra nationer som ett medel att kontrollera regeringarna.

Att lämna EU betyder ett slut på EU:s upphandlingsregler, som begränsar och förbjuder offentliga investeringar. Det betyder skydd för vår stål- och verkstadsindustri, högteknologiska industri och det betyder ett seriöst skapande av arbetstillfällen. Vi måste gripa tillfället som detta skänker oss. Vi har en av de lägsta nivåerna i världen när det gäller investering i verkligt produktiv ekonomi.

Pengar måste investeras här i UK. Friheten för kapitalet att lägga ned eller flytta dit de kan göra de största vinsterna är förödande. När allt kommer omkring är kapitalet det sammanlagda resultatet av arbetarnas ansträngningar och slit under århundraden. Arbetarna har rätten att kontrollera det som Storbritannien en gång gjorde, innan Thatcher tog bort kapitalkontrollen.

Att lämna EU kan sätta stopp för den påtvingade migrationen av arbetskraft. Det betyder kontroll av värdet på vår valuta, våra gränser och vår egen centralbanken för att göra det möjligt med investeringar i den reala ekonomin och utarbeta en kvalificerad arbetsmarknadsplan.

Vi kan spendera vad vi vill på allmänna tjänster, beskatta som vi vill, kanske göra oss av med den EU-inspirerade momsen samt sätta stopp för att slösa miljarder på att ge EU lättförtjänta pengar. Vi kan också slå ned på skattesmitning.

Internationell solidaritet

Utanför EU kan fackföreningsanslutna återuppta en mer eller mindre omfattande internationell solidaritet med våra europeiska motsvarigheter. EU står för otyglad privatisering som slår sönder kollektivavtal och arbetares rättigheter över hela kontinenten. TUC (brittiska LO) och Europafacket har varit så förtjusta i EU att den hela historien om EU:s attacker aldrig har berättats.

Det finns många exempel, från angreppen på den franska arbetslagen, vägran att tillåta den portugisiska regeringen att

A new deal for Britain

bekämpa åtstramningspolitiken, de spanska gruv- och hamnarbetarnas besvärliga belägenhet, till den nästan fullständiga utförsäljningen av grekiska nationaltillgångar samt övergivandet av kollektivavtal som villkor för ansökarländer till EU.

EU:s kolonialism

Detta är borde man gräva i.

Alla tidigare kolonier till europeiska stater är fastbundna till EU genom det obalanserade Contonouavtalet med 79 länder, de flesta i Afrika. Dessa länder har i praktiken haft påtvingade ekonomiska villkor, som liknar de villkor som tillämpas inom EU, vilket omfattar begränsningar av offentliga utgifter och upplåning. De har varit tvingade att öppna upp sina ekonomier och marknader för konkurrensutsättning och privatisering som en del av Contonouavtalet.

Den före presidenten i EU-kommissionen José Barroso uttalade att EU önskar ”locka till sig talanger” från Syd. Med andra ord är det billigare att locka till sig de bästa talangerna från några av de allra fattigaste länderna i världen snarare än att utbilda och träna den inhemska arbetskraften. Den sydafrikanske parlamentarikern Kader Asmal har beskrivit denna process som en ”diskret kolonialism (...) det handlar inte bara om beröva fattiga länder deras begåvningar, utan om att förstöra Syds intellektuella kapital”, sade han.

EU:s dumpning av livsmedelsprodukter på den afrikanska marknaden är också en del av ekvationen av hunger och svält på kontinenten och dess påtvingade beroende.

Ett enat Storbritannien

Vi skall aldrig underskatta omfattningen av den sammanhållning som fackföreningsanslutna har skapat för att hålla England, Wales och Skottland tillsammans. Gemensam förvaltning av verkstäder, nationella fackföreningar och kollektivavtal har hjälpt till att skapa nationellt samordnade industrier, infrastruktur och offentlig service.

Skämtet att man vill göra Skottland mer beroende av icke valda EU-institutioner genom att träda ut ur Storbritannien är lika löjligt som det är djup anstötligt för arbetare och fackföreningar.

EU:s katastrofala inre marknad

Inte någon borde bli vilsledd av talet att det skulle vara bra för oss att stanna kvar litet till i den inre marknaden. Till skillnad från andra marknader är EU:s inre marknad unik. Den har nyliberalismen förkroppsligad i sin konstitution med dess fyra friheter: den fria rörligheten för kapital, varor, tjänster och arbetare.

Detta är den nyliberala verkligheten i ett EU som har byggt ett anti-demokratiskt, ekonomiskt och politiskt system som skickar runt folk på kontinenten alltefter kraven från multinationella företag och storfinansen.

TRADE UNIONISTS AGAINST THE EU

Storbritannien är en handelsnation och som sådan måste den producera saker som andra önskar köpa. Detta betyder att investering i yrkesutbildning, vetenskap, forskning och utveckling är nyckelfaktorer. EU:s regler för regional utveckling har betytt att industribaserade delar av vårt land offrats för kasinoökonomi i London City.

Vi måste nu återvända till produktion och produktivitet i den reala ekonomin över hela vårt land.

Påtvingad rörlighet av arbetskraften

EU:s massarbetslöshet har åtföljts av att behandla arbetare som om de vore en fri resurs för det internationella kapitalet. Den "fria" rörligheten av arbetskraften leder till dränering av de fattigaste medlemsländernas största tillgång – deras folk.

Om EU:s rikaste länder kan plundra befolkningarna i de fattigaste medlemsstaterna i och kalla det frihet så kommer dessa länder aldrig att kunna befria sig från sina skuldbördor och sina beroenden. Detta är syftet med EU:s företagspolitik, förmedling av billig icke fackföreningsansluten arbetskraft.

EU-domstolens utslag i kritiska mål som Viking, Laval och Ruffert satte företagets intressen, att behandla migrantarbetare illa, framför fackföreningarnas försvar av kollektivavtal. Skönt att slippa allt detta!

Fackföreningsrörelsen måste arbeta för ett fullständigt återinförande av kollektivavtalsmodellen och för ett återställande av lönenivåerna. En nationell, alternativ ekonomisk utvecklingsplan betyder helt naturligt en kontrollerad arbetsmarknadsplan.

Stimulera handel med världen

Storbritanniens handelsunderskott med EU är cirka 69 miljarder pund medan vårt överskott med resten av världen är 27 miljarder pund. Fler länder än någonsin är nu pigga att bygga nya förbindelser och handel med oss. EU behöver oss mer än vi behöver EU. Vi har en stark förhandlingsposition för att lämna unionen på våra villkor och göra investeringar som passar vår egen ekonomi.

Åren med nettoinbetalningar till EU har betytt att dess institutioner försetts med tillgångar som vi betalat med miljarder pund. Varje förhandlingsförsök av EU att vi skall betala för privilegiet att lämna EU skall avfärdas med ett skratt.

Brexit

Bild: www.publicdomainpictures.net

Fackföreningarna åter vid fronten

Våra viktigaste organisationer – fackföreningarna, vilka är de verkliga representanterna för arbetslivet, borde vara i främsta ledet för att forma ett oberoende Storbritannien, som ser med tillförsikt in i en framtid som sätter folken först och inte profitten.

Det får aldrig glömmas att EU har varit en av de allra hårdaste motståndarna mot fackföreningarnas krav på kollektivavtalsrättigheter. De 22 miljoner arbetslösa är ett bevis för EU:s verkliga inställning till arbetares rättigheter.

De förolämpande klagomålen om förlusten av rättigheter utan EU:s beskydd glömmar vår stolta historia i att uppnå framgång. Böndernas revolt, fackföreningsrörelsens födelse och allmän rösträtt försvaras bäst av tilltro till ett bättre Storbritannien. Vi bör också minnas att alla förslag för ett mer jämlikt och demokratiskt land har kommit från vår rörelse (Levellers' Agreement of the People, The Charter, The Constitution Bill med flera).

Var stolta och lyft våra huvuden igen!

(Översatt broschyrtext från *Trade Unionists Against the EU*, www.tuaeu.co.uk)

Köp Rockmärken !!!

Ja till Svexit

(10 kr st, 3 för 20 kr)

Porto/fraktkostnader tillkommer

Folkrörelsen Nej till EU

Pölgatan 5

414 60 Göteborg

Telefon: 031 701 01 77

[klipp & kommentarer]

Media rapporterar om Macrons och Putins möte i Versaille

Bakgrund: Att Frankrikes nye president Emmanuel Macron bjöd in Rysslands president Vladimir Putin till 300-års jubiléet av Tsar Peter den stores besök i Versaille har blivit uppmärksammat runt om i Europa. De båda presidenterna möttes för politiska diskussioner i Versailles. Ämnen som behandlades var kriget i Syrien, läget i Ukraina och situationen för homosexuella i Tjetjenien, enligt Macron.

Russia Today: Inlägg av Finian Cunningham, irländare som länge arbetat som journalist i tidningar som The Mirror, Independent och Irish Times.

FINIAN CUNNINGHAM INLEDER med att det faktum att president Putin var det första utländska statsöverhuvud som Macron bjöd in tydligt visar att han vill förbättra de fransk-ryska förbindelserna igen. För att mötet skulle bli så tidigt måste inbjudan ha gjorts redan dagen efter valet den sjunde maj.

Under valkampanjen betonade han att han skulle bli hård mot Ryssland, till skillnad från Marine le Pen som hade en mer prorysk inställning. Den tidiga inbjudan av Putin beror på att Macron vill visa sig som en stark ledare och han säger att de internationella problemen inte kan lösas utan rysk medverkan. ”Under G7-mötet visade han genom sin kraftiga handskakning

Vladimir Putin och Emmanuel Macron

SMÅLANDSPOSTEN (SMP) BETONAR ATT Macron hade utlovat tuffa tag inför mötet, som dock inleddes med glada minner. Man skriver att relationen mellan länderna är sval och att de båda presidenterna står på motsatta sidor i en lång rad frågor. Man skriver att Macron deklarerat att Frankrike kommer att agera om kemiska vapen används i Syrien och att Putin sagt att samarbetet med Frankrike när det gäller agerande i Syrien behöver förbättras, men att man inte vet hur oberoende Frankrike är av USA:s agerande i Syrien.

Smp redogör också för att Putin bemötte anklagelserna om att man från rysk sida försökt påverka det franska valet genom att man tagit emot besök av Marine le Pen en månad före den första valomgången. Att Putin träffat henne betyder inte att man försökt påverka valet.

Smp citerar författaren Tomas Lindbom, som säger att hela Macrons utrikespolitik bygger, till skillnad från Marine le Pens, på ett tydligt avståndstagande från Putins politik i bland annat Ukraina och Syrien.

Texten är hämtad från TT.

Vladimir Putin och Emmanuel Macron

med Trump, följd av en mjuk omfamning av Angela Merkel, att han vill framstå som en ledare och göra Frankrike stort igen”.

Den officiella anledningen till inbjudningen av Putin var 300-årsminnet av Peter den stores besök i Versailles 1717. Tsar Peter är berömd för att ha genomfört många reformer i Ryssland. Macron anspelade på det och menade att Ryssland hade lärt av den franska upplysningen, varpå Putin replikerade att den ryska drottning Anne överförde mycket kulturellt och politiskt framsteg som maka till Henry den förste på 1000-talet.

Macron sade vid presskonferensen att han haft ett uppriktigt samtal med Putin om flera saker, bland annat om homosexuellas rättigheter i Tjetjenien. Putin nämnde inte om han tagit upp Rysslands oro över franska polisars brutalitet mot arabiska minoriteter i franska innerstäder

Värt att notera är att Macron inte berörde anklagelserna om ”rysk annektering av Krim” och ”rysk aggression i Ukraina och mot Europa”. Inte heller tog han upp ”cyberattacker” eller ”inblandning i valet”.

RT skriver att framförda åsikter står för författaren.

SYDSVENSKAN HAR ETT inslag i fetstil med samma citat från författaren Tomas Lindbom, som det ovan citerade i Smp. Också sydsvenska betonar att Macron utlovat tuffa tag inför mötet, som ändå inleddes med glada minner. I stort sett är detta samma artikel som i Smålandsposten och bygger tydligen helt på TT:s text.

JUNGE WELT (JW) FRAMHÄVER ATT Macron, som varit bankman och kommer från näringslivet, har lättare än Orlande att umgås med den ryske presidenten. Macron tänker främst på att gynna franska företag och var redan tidigare mot sanktionerna mot Ryssland. Macron vill inte följa några diktat från USA om sanktioner utan vill ha fri handel. Putin bjöd genast in honom på återbesök i Moskva.

När det gäller Syrien var båda eniga om att för att få fred i detta förödd land måste huvudaktörerna i konflikten tala med varandra, alltså även Bashar Al Assad. Macron varnade för att använda kemvapen, från vilken sida det kom. Då skulle Frankrike ingripa.

Under presskonferensen efter det enskilda samtalet dem emellan, yttrade Macron med instämmande från Putin en önskan om att ”åter stärka det franska partnerskapet med Ryssland,

INSÄNDARE

Svar på Jan-Erik Gustavssons insändare:

Utrikespolitiska institutet understödjer falskflaggad människorättsorganisation

Jan-Erik Gustavssons replik på FNEU Göteborgs styrelses insändare i KEF nr 145 angående den debattartikel som han hade infört i KEF nr 144, är inte godtagbar. Jan-Erik Gustavsson svarar inte på vårt påstående "Vi anser att det är mycket olämpligt att FNEU:s ordförande tar ställning till en fråga på ett sådant sätt att man kan tro att det är FNEU:s uppfattning". FNEU har som organisation inte gjort något officiellt ställningstagande i Syrienfrågan. Den bör ju först diskuteras i organisationen i så fall.

Däremot har Jan-Erik Gustavsson genom sin attack på de "Vita hjälmarna" och genom sitt uttalande (citat) "Oavsett vad vi personligen tycker om Assad så är Syriens regering en av FN erkänd regim, som utsatts för en folkrättsvidriga "regimförändring" av EU (inklusive Sverige) och USA", tydligt tagit ställning för den fascistiska Assadregimen.

Tyvärr riskerar det här agerandet trovärdigheten för hela FNEU.

Asta Eriksson
ersättare i styrelsen för FNEU Göteborg

särskilt när det gällde kriget i Syrien."

Angående Ukraina påpekade Putin att de sanktioner som USA och EU infört mot Ryssland inte på något sätt bidrog till att lösa krisen i Ukraina.

Redan våren 2016 hade Macron, som ekonomiminister i Hollandes regering uttalat sig för att häva sanktionerna mot Ryssland. Därefter ökade handelskvoten mellan de båda länderna med 14 procent och året därpå med 23 procent. Franska investerare ligger på sjätte plats i Ryssland.

JW, tysk vänstertidning. Artikel av Hansgeorg Hermann, Paris.

I DAILY MAIL:S (STORBRIANNIEN) ARTIKEL om mötet mellan Macron och Putin tar denna tidning huvudsakligen upp att Macron nämnt att homosexuella förföljts i Tjetjenien. Enligt tidningen Novaya Gazeta hade 100 män blivit fängslade i Tjetjenien som är muslimdominerat. Två personer skulle ha dödats av släktingar. Macron sade att Putin lovade ge hela sanningen. I övrigt nämns inte något från samtalet mellan de båda statscheferna. Det enda som intresserar tidningen är uppgifterna om homosexuellas situation.

Ryska myndigheter har dragit ut på undersökningar, men tidigare denna månad stödde Putin en undersökning, enligt Daily Mail.

DEN RYSKE UTRIKESMINISTERN Lavrov har uttalat att det inte finns några fakta bakom anklagelserna om förföljelser av homosexuella män i Tjetjenien och inte heller i uppgifterna om hackers eller inblandning i valrörelser i något västligt land, enligt artikeln i Daily Mail.

AnnaLisa Eneroth

Macron – ingen "mittenpolitiker"

Av nyvalde presidenten Emmanuel Macrons program att döma representerar han nyliberal höger.

Men det är klart att det ger större förtroende att bli kallad "mittenpolitiker" eller till och med "socialliberal" som ofta skett i media.

Marine Le Pen har inte själv valt att benämnas "högerpopulist", men nyhetsmedia gör sig inte längre omakhet att försöka verka opartiska utan använder en propagandistisk terminologi.

Emmanuel Macron

Foto: Wikimedia Commons

Och vad är då Macrons program?

EU FÖRSTÄRKS VILKET innebär att Frankrikes nationella suveränitet och demokrati försvagas. "Globalisering" (imperialism) bejakas.

"DEN TRANSATLANTISKA LÄNKEN", en eufemism för USA:s överhöghet över Europa, vårdas ömt framförallt genom ett stärkt Nato. USA får en fortsatt allierad i angreppskriget mot Syrien. Frankrikes nykoloniala expansion i Afrika förstärks.

Hetsen mot och den krigsförberedande demoniseringen av Ryssland fortsätter liksom den ekonomiska krigsföringen (sanktionerna). Detta skadar Europas ekonomier och bidrar till ökad risk för krig.

OJÄMLIKHETEN ESKALERAR. Invandring och etniska motsättningar ökar. Arbetslösheten minskar förmodligen inte då hundratusen statliga jobb ska bort. Arbetsmarknaden avregleras. Fackens inflytande bekämpas.

Förmögenhetsskatten ersätts med en fastighetsskatt som gynnar de välbeställda. Företagsskatten sänks.

Framtiden är oskriven, men detta program löser sannolikt inte problemen i ett djupt krisdrabbat Frankrike. Det kommer tvärtom att öka klyftorna och motsättningarna.

Ulf Bjerén

tidigare publicerad Insändare i Blekinge Läns Tidning (BLT)

KRÖNIKA:

Brexit ger hopp för framtiden

Jag vaknade den 24 juni förra året med en underlig känsla. Den påminde om känslan den 14 september 2003 när vi folkomröstade om EMU. Mot alla odds, mot alla kommentarer och opinionsundersökningar, hade vi vunnit. Media var förtvivlade och försökte på alla sätt bygga upp en undergångskänsla.

Jag läser min e-post och facebook. Där finns det fler människor som gläds liksom jag. Personer som under många år legat i passivitets och hopplöshets ide. Nu vill man helt plötsligt engagera sig på nytt i FNEU. Ett hopp har väckts.

Jag blir avundsjuk när jag ser att Peter har vakat in natten. Under EMU-omröstningen var jag på valvaka i kårhuset. Redan i början av kvällen stod det klart att vi skulle vinna. Det var roligt att vaka in segern tillsammans med sina vänner och bekanta som jobbat så hårt för segern.

Gösta Åström i Sundsvall ringer. Vi hade planerat in ett torgmöte i fall det skulle bli ett Brexit. Med en euforisk känsla snackar vi en stund om torgmötet. Det är midsommarhelg men vinsten i folkomröstningen överskuggar firandet.

Nu är det dags för Svexit.

NÄR JAG EFTER helgen kommer tillbaka till jobbet är det en helt annan stämning. Folk är rädda för vad som kommer att hända med ekonomin. Börserna kommer att falla. Jag förvånas över mediernas förmåga att trumma in en undergångsstämning hos gemene man.

Åsa Linderborg har skrivit en krönika där hon visar hur ensidig den svenska pressen varit i sin rapportering i jämförelse med grannländerna; de övriga nordiska länderna.

Andra som man annars brukar ha likadana åsikter som, är också kritiska på grund av att UKIP (United Kingdom Independence Party – ett parti långt ut till höger) och personer från Tories (Konservativa partiet) också hade röstat på Brexit, men av helt andra orsaker än de som FNEU står bakom. Vi står för demokrati argumentet och motstånd mot EU:s nyliberala politik som tvingas på medlemsländerna. Ett annat viktigt argument mot EU är också att de så kallade fria rörligheterna medför lönedumpning. Istället försöker en del klistra på oss främlingsfientlighet och sätta likhetstecken mellan oss och högerextrema partier.

UNDER EMU OMRÖSTNINGEN i Sverige samarbetade vi med borgerliga motståndare till EMU. Vi hade kanske inte samma åsikter, men vi kunde enas om att låta oss i Sverige ta beslut över vår egen framtid och inte överlåta besluten till en odemokratisk organisation som EU och europeiska centralbanken (ECB).

I och med Brexit eller Svexit överläts besluten om vilket samhälle vi vill ha till innevånarna och inte till en konstitution där politiken redan är inskriven och de flesta viktiga beslutsförfattarna gömmer sig bakom sekretess och ansvarsfrihet och där vi tvingas in i EU:s stormaktsplaner med kärnvapen och en intressfär som sträcker sig bortom Afghanistan

Kerstin Nordqvist

Foto: Kerstin Nordqvist

Mathias Rex och Gösta Åström

Medlemskonferens för FNEU i Linköping

Den 22-23 april höll Folkrörelsen Nej till EU en medlemskonferens i Linköping. Konferensen inleddes på lördagen med ett offentligt seminarium "Först Brexit och sedan Svexit". Under söndagen följde diskussioner och interna förhandlingar mellan representanterna för lokalavdelningarna.

På seminariet gav Bengt-Åke Berg, FNEU Jönköping, en återblick på EU:s grundande och utveckling. Annika Lillemets, riksdagsledamot från Miljöpartiet (mp) och Deniz Tütüncü, från partistyrelsen i Vänsterpartiet (v) informerade om hur Miljöpartiet respektive Vänsterpartiet ser på EU. Efter presentationerna följde en livlig paneldebatt.

På söndagen diskuterades bland annat EU:s politik gentemot Ukraina, interna frågor och EU:s jordbrukspolitik och vad den betyder för svenskt jordbruk.

Konferensen beslöt att utse en grupp på fyra personer som ska försöka komma ut i pressen i aktuella EU-frågor och också tipsa lokalavdelningarna. Gruppen består av Per-Arne Hansson, Göteborg, Thomas Erixon, Nässjö, Marie Ericsson, Stockholm och Carin Lindberg, Växjö.

AnnaLisa Eneroth

[folkrörelsen nej till eu]

Till minne av Gösta Åström

En mångårig vän och aktivist har gått ur tiden. Den åttonde februari avled Gösta Åström i sitt hem i Sundsvall, vid en ålder av 93 år.

GÖSTA ÅSTRÖM VÄXTE upp i Arnemark (som ligger mellan Piteå och Älvsbyn). Han var äldst av fem syskon och fick redan som mycket ung ta ett stort ansvar för sig själv och övrig familj.

Norrskensflamman fanns i barndomshemmet och genom tidningen och de politiska diskussionerna kom Gösta tidigt att bli intresserad av samhällsfrågor. 1946 organiserade han sig i dåvarande Sveriges kommunistiska parti (SKP) och blev kvar i partiet trots splittringarna under 60-talet. Livet ut var han medlem i Vänsterpartiet

Foto: Kerstin Nordqvist

Gösta Åström

(tidigare VPK) men Gösta var en oppositionell partimedlem, som inte tvekade att livet igenom diskutera, analysera och kritisera när han tyckte att det fanns fog därtill.

Som ung arbetade Gösta i Älvsbyn vid Statens järnvägar (SJ).

1949 reste Gösta, tillsammans med en handfull andra ungdomar, till världs-ungdomsfestivalen i Budapest

Slutet av 40-talet och långt in på 50-talet var en tuff tid om man var organiserad kommunist. Det kalla kriget rasade och kommunistjakten spred sig även till Sverige.

– Det fanns två grupper; den ena var rena rama grötsossar, den andra gruppen hade en annan uppfattning och de blev inte riktigt populära. Folk visste var jag hade mina sympatier, så jag blev ofta pikad, berättade Gösta.

Socialdemokrater och kommunister kämpade mot varandra inom Järnvägsmannaförbundet. Gösta var under en period kassör inom detta förbund.

Vid 25 års ålder arbetade Gösta heltid, skötte om sitt förtroendeuppdrag i fullmäktige, var aktiv inom facket, skrev som lokalreporter många reportage i Flamman och hade dessutom gift sig och fått dottern Gudrun.

– Det brann i alla fingrar, brukade Gösta säga när han skulle berätta om dessa år.

Som "järnvägare" blev det en hel del flyttande runt i landet. Till sist var det Sundsvall som kom att bli Göstas sista stad att bo och leva i.

matsal för att bilda en lokalgrupp till Folkrörelsen Nej till EG (senare Nej till EU). Gösta Åström deltog vid mötet och blev vald till lokalgruppens kassör. Det var en post som han kom att behålla livet ut. När han avled hade han innehaft kassörsposten för FNEU Sundsvall i nästan 26 år.

Under 2000-talet kom undertecknad att bli aktiv inom FNEU och då lärde jag också känna Gösta. Det var en mycket fin bekantskap på alla sätt. Det var inte alla som fick någon djupare kontakt med Gösta. Han var inte öppen med sitt privatliv inför vem som helst. En stor portion integritet fanns och man kände respekt inför honom. När man väl lärde känna honom bättre fann man en mycket ödmjuk, vänlig, uppmuntrande, nyfiken, politiskt tänkande och reflekterande människa. Gösta tappade aldrig tron på att en annan värld är möjlig. Vid sitt sista styrelsemöte med FNEU Sundsvall var han sliten, ganska trött och kände som han sade att åren började ta ut sin rätt. Trots det fanns nyfikenheten kvar, han hade alltid koll på vad som hände inom såväl inrikes- som utrikespolitiken, ibland var han mer uppdaterad än vad man var själv. Detta trots att det där med datorer aldrig var Göstas grej.

DET KÄNNES SORGLIGT att aldrig få träffa Gösta mer. Att aldrig mer hälsa på honom och hålla styrelsemöte hemma i hans trivsamma lägenhet. Att aldrig mer bli uppringd av Gösta när jag är på jobb, är också en konstig sak att tänka på, för Gösta hörde av sig, ofta ringde han, minst en gång i veckan. Ibland ville han något, men oftast ville han bara höra hur man mädde och ge lite av sin visdom och av sin värme.

Vi kommer aldrig att glömma Göstas engagemang, hans goda humör och hans uppmuntrande stämning. Vi bär på minnen av honom och vi kommer att hedra honom genom att fortsätta kampen för det som han trodde på; kampen mot EU, kampen för ett solidariskt, socialistiskt samhälle.

Tack Gösta för att du funnits där, som en vän i kampen, på torget, på styrelsemötet, i telefonen, som en rolig och trevlig reskamrat till och från FNEU:s kongresser och som den goda människa du var! Jag saknar din stämning, ditt engagemang och ditt ärligt klappande hjärta.

Peter Tjernberg

**Folkrörelsen Nej till EU:s
Rikskansli och materialkontor
har flyttat till
Viktoriahuset,
Linnégatan 21, 3 tr,
413 04 Göteborg**

1991 SAMLADES ETT antal personer i Hedbergsska skolans

[folkrörelsen nej till eu]

Svexit-kampanj i Blekinge

DEN MÅNADSLÅNGA KAMPANJEN ”Ja till Svexit” i Blekinge avslutades 25 april med offentligt möte på Karlskrona stadsbibliotek.

Folket i Bild i Blekinge inspirerades av Brexit kampanjen och fick ytterligare incitament genom det franska presidentvalet. Där har ju motsättningen, mellan å ena sidan det globaliserings- och EU-vänliga nyliberala etablissemangen och å andra sidan de som vill återupprätta den nationella suveräniteten, förutsättningen för folkstyret, satts i fokus.

MÖTET ANNONSERADES UNDER rubriken ”EU eller folkstyret?”. Bengt-Åke Berg från Folkrörelsen Nej till EU:s riksstyrelse höll ett informativt föredrag om EU:s historia och framtidsutsikter.

Frågorna var många och intresset stort. Folket i Bild bjöd på ett välldukat bokbord med flera intressanta nytulvningar.

KAMPANJEN INKLUDERADE debattartiklar i lokalpressen samt flera gatuaktioner med flygbladsutdelning. Vi kunde i diskussioner med allmänheten notera att ifrågasättandet av EU

Bengt-Åke Berg

vunnit legitimitet genom det senaste årets händelser som tänt hoppet hos många människor.

Ulf Bjerén

Nässjö för ett utträde

På första maj höll SAFE (Solidaritet Arbete Fred Ekologi) i Nässjö en manifestation för ett svenskt utträde ur EU. Ulf Karlström var huvudtalare.

Ulf Karlström sa att de som vill vara kvar i EU ofta för fram skräckpropaganda mot ett utträde.

Foto: Madeleine Fransson

Ulf Karlström

— Olyckskorporna kraxade. Ödesdaggarna är här! Börserna kommer att falla! Ekonomin går i krasch! Så har det låtit, men vad har det handlat om? Jo, rädda EU. EU-kramarna har stått på tå och skrikit, sa han i sitt tal enligt Smålands Dagblad.

ULF KARL-

STRÖM ANSER att Europa är splittrat och att vi står inför ett vägval. I franska presidentvalet var både vänsterkandidaten Melenchon och Marine Le Pen från Nationella fronten nästa lika starka. Endast tre procentenheter skilde dem åt. För EU-an-

hängarna kunde det ha utvecklats till ett skräckscenario.

— Ett val mellan två EU-kritiker i andra valomgången den sjunde maj. Nu blev det inte så, utan suckarna av lättnad från Bryssel och Berlin hördes ända upp i Sydsverige, sa han.

Ulf Karlström noterade också att socialdemokraterna har i blivit marginaliserade både i Nederländerna och i Frankrike.

HAN FRAMHÖLL ATT det inte hände något alarmerande efter folkomröstningen om Brexit som förväntades.

— Tvärtom gick börskurserna upp något, och visserligen har brittiska pundet – i efterhand – fallit, men det har närmast gynnat brittisk exportindustri. Men de svarta korporna har kraxat hela tiden, med domedagsprofetior, sa Ulf Karlström i talet enligt Smålands Dagblad.

ULF KARLSTRÖM ÄR Filosofie doktor och miljöexpert. Han föreläser nej till EU i Norrköping och har suttit i riksstyrelsen i flera år.

SAFE är ett lokalt politiskt parti i Nässjö kommun som bildades genom en utbrytning från socialdemokraterna 1991. Tidigare stod förkortningen för ”Socialdemokratiska Arbetsgruppen för en Alternativ Energipolitik”

För fred och avspänning i Östeuropa

Efter Sovjetunionens kollaps och Warszawapaktens upplösning inträdde en period av avspänning i Europa. Nato har dock bestått och EU-konstitutionen definierar Nato som en central del i EU:s försvar. Det nya Ryssland fick löften om att Nato inte skulle expandera fram mot den ryska gränsen. Tvärt emot dessa löften har Nato anslutit många av de forna öststatsländerna ända fram till den ryska gränsen. Dessutom har USA installerat missilförsvar i Polen och Ungern som kan nå mål i Ryssland.

GENOM EU:S associationsavtal med Ukraina rubbas den säkerhetspolitiska balansen då EU:s associationsavtal stadgar att Ukrainas utrikes- och säkerhetspolitisk samordnas med EU. Nato beslutade 2008 att Ukraina ska kunna bli medlem i framtiden.

EU:s associationsavtal har syftet att integrera den ukrainska ekonomin med EU och bryta mycket av Ukrainas traditionella band till Ryssland. EU:s associationsavtal kommer att medföra stora strukturrationaliseringar och omfattande avregleringar. Den tidigare regimen kritiserade associationsavtalet för att ställa lika stora krav som ett medlemskap utan ge medlemskapets rättigheter. EU:s associationsavtal var den avgörande yttre faktor som kraftigt bidrog till regimförändringen i Ukraina från en balanserande position till en regim som var villig att godta EU:s diktat. Detta bidrog till en situation där motsättningarna mellan de nordöstra industri-distrikten och västra Ukraina eskalerade i ett öppet inbördeskrig. EU har helt ställt sig på den nya regimens sida och underblåser i praktiken både

den interna konflikten och motsättningen till Ryssland.

VI NOTERAR ATT EU bidragit till den tillspetsade situationen med eskalerande motsättning mellan Ukraina och Ryssland som ledde fram till den ryska annekteringen av Krim.

Genom Minsk-avtalet finns en fredsuppgörelse som parterna är överens om. Konflikten gäller hur denna ska implementeras. Kiev menar att Ryssland ska tvinga de som har makten i Luhansk och Donetsk att implementera Minsk-avtalet. EU skulle kunna påverka regimen i Kiev till att fullt ut implementera Minsk-avtalet genom kontakt och samarbete med representanter för befolkningen i Luhansk och Donetsk – vilket skulle skapa möjlighet för en fredlig utveckling i Ukraina och därmed avspänning i hela

Europa.

EU har inlett en omfattande konfliktuppgörelse gentemot Ryssland. EU har fryst samarbete med Ryssland politiskt och ekonomiskt.

EU BÖR ISTÄLLET inleda en politik där fredlig handel med såväl Ukraina som Ryssland och den östliga ekonomiska samsamarbetsorganisationen EAEU. EU och Nato måste avstå från de säkerhetspolitiska kraven på Ukraina. Det Ukrainska folket måste självt få möjlighet att bestämma över sitt lands framtid. EU och stormakterna måste respektera Ukrainas rätt till oberoende och alliansfrihet.

Nej till EU:s associationsavtal med Ukraina

För fred och avspänning

Annalisa Eneroth, Jan-Erik Gustafsson Per Hernmar

Bryt tystnaden!

Britterna lämnar Europeiska Unionen. EU är i djup kris. Oppositionella trycker på för förändringar och folkomröstningar i bland annat Danmark, Frankrike och Holland. I Norge är 70 procent negativa till att landet skulle gå med i EU. Grekland är i desperat behov av pengar. I Italien verkar starka krafter för att landet ska byta ut euron mot en egen valuta. Formerna för samarbete i Europa diskuteras och omprövas. Förändringarna sker i rasande takt.

MEN I SVERIGE är det tyst. Sedan många år är Sveriges

EU-anslutning en fråga som de flesta partipolitiker inte vill diskutera. Det är hög tid nu. Om ett par år kan EU vara förpassat till historiens skräphög! Vilken väg för samarbete inom Europa ska vår regering verka för då? Vilka länder ska Sverige samarbeta tättare med? De nordiska länderna? Vilken typ av gränskontroller ska vi ha? Ska vi själva bestämma hur vi ska ha det genom att, som förr, välja representanter till riksdagen vilken sedan utformar politiken för en suverän stat eller – ska vår vardag till stor del styras från utlandet i ett mindre och kan-

ske ännu värre och odemokratiskt EU? Detta är avgörande frågor för hur Sverige och Europa ska se ut om tio år, men svenskar måste resa utomlands för att få tillräckligt högt i tak för en sådan diskussion. Svenska akademiens ständige sekreterare Horace Engdahl berörde ämnet när han för några år sedan sade: ”Tyskland är ett Sverige för vuxna”.

LEDAMÖTERNA I Sveriges riksdag har ett ansvar att lyfta EU-frågan till en offentlig diskussion så att svenska folkets uppfattning blir grundläggande

för de beslut som tas i detta avgörande skede av Europas och Sveriges historia. De är valda av oss och ska göra skäl för sin lön!

Per Hansson

**Ja
till
Svexit**

NYHETER I KORTHET

Landsbygdskommittén

I januari presenterade den parlamentariska landsbygds-kommittén sitt slutbetänkande "För Sveriges landsbygder – en sammanhållen politik för arbete, hållbar tillväxt och välfärd" (SOU 2017:1). I det 285 sidor långa betänkandet finns Europeiska unionen knappast omnämnt. På mindre än en halv A4-sida sägs att statligt stöd till företag i EU-fördragsets mening är i princip förbjuden, men att det finns vissa möjligheter att kringgå detta förbud. Den likaledes statliga utredningen "EU på hemmaplan" (SOU 2016:10) konstaterade som sin allmänna slutsats att i Sverige förekommer ingen EU-politisk diskussion. Landsbygdskommittén har anammat denna för demokratin destruktiva inställning.

Jan-Erik Gustafsson

Tilliten i EU vid ett vägskäl

Den första februari lanserade Nätverket för Europaforskning, som består av akademiker inom juridik, statskunskap och ekonomi, sin årsbok för 20:e året i rad. I år handlar årsboken lägligt nog om *Tilliten i EU vid ett vägskäl*. På seminariet, då boken introducerades gjordes flera intressanta presentationer av artiklar i boken. Man borde förvänta sig att när EU-eliten säger att EU är i en existentiell kris att åtminstone någon av artikelförfattarna skulle träda fram som EU-motståndare. Men icke. För redan i bokens förord förklaras "I Sverige som i andra medlemsländer är ett uppriktigt åsiktsutbyte kring EU och Europapolitik viktigt, i synnerhet då unionen står inför komplexa utma-

ningar och svårlösta problem. Svaret på dessa utmaningar kan inte vara att lämna samarbetet eller driva egna intressen utan hänsyn till andra länder". Vid närmare eftertanke kan jag inte påminna mig om en enda yrkesverksam akademiker som vågar sticka ut hakan. Det skulle kunna kosta alltför mycket personligen nu när forskningsanslag för EU har blivit den dominerande födkroken vid svenska universitet.

Jan-Erik Gustafsson

EU:s trovärdighetskris

Folkomröstningar är farligt för EU. Under senare år har nästan alla folkliga röstningar i olika EU-frågor slutat på samma sätt: Ett nej.

Den röstning som kommer att få de mest långtgående konsekvenserna är förstas

lämna EU. Och bara några veckor tidigare avvisade 61 procent av väljarna i en folkomröstning i Nederländerna EU:s associationsavtal med Ukraina. Och i Danmark 2015 avvisade de danska väljarna med 53 procent ett närmare samarbete med EU på det rättsliga och polisiära området, som Danmark har ett grundlagsmässigt undantag från.

Några dagar före folkomröstningen i Storbritannien medgav EU-kommissionens president Jean-Claude Juncker till Frankfurter Allgemeine Zeitung "Man svettas alltid när någon vågar sig på att fråga folkopinionen".

Det skall medges att väljarna inte alltid röstar på den fråga som ställts i en folkomröstning. Inrikespolitiska frågor påverkar också i det allmänna opinionsläge som råder i EU. Junckers brist på förtroende

Eurobarometerns undersökningar visar att Europaparlamentets förtroende hos EU:s medborgare minskade från 65 procent till 40 procent mellan 2007 och 2016. Samtidigt försvagades EU-medborgarnas positiva bild av EU-kommissionen från 52 procent till 34 procent under samma period. "Det här kommer att bli sista chansen för kommissionen" varnade Juncker 2014. "Antingen lyckas vi med att få våra medborgare att komma närmare Europa eller vi misslyckas", tillade han.

Två år senare håller EU på att mista en av sina viktigaste medlemmar. Nej till EU-rörelser vinner terräng och det väntar avgörande val under 2017 och EU-parlamentsval i maj 2019.

Angela Merkel besöker Warszawa.

Angela Merkel besökte i våras Polen och samtalade med statspresidenten Andrzej och ledande politiska partier om den Europeiska unionens framtid. Merkel och den polska ledningen var eniga om mycket, till exempel om den inre marknaden och "de europeiska grundfriheterna" samt naturligtvis om den antiryska kursen. När det gällde starkare militarisering, som Merkel deklarerat, överträffade Polen den tyska positionen. PiS-chefen Kaczynski ansåg ett kärnvapenbeväpnat EU som önskvärt, men samtidigt inte möjligt att realisera. Som största hot anser man i Polen konceptet "ett Europa i flera hastigheter" vara. För de polska politikerna inser att i så fall kommer Polen inte att tillhöra den innersta kärnan av beslutsfattare – redan därför att landet inte tillhör euro-zonen. (Reinhard Lauerbach JW)

Bild: Robert Nyberg

folkomröstningen om Storbritanniens medlemskap i EU i juni 2016. 52 procent av väljarna valde alternativet att

för väljarnas bedömningar tycks ha besvarats. Förtroendet för EU:s institutioner har samtidigt minskat markant.

Posttidning B

Avsändare:

Kritiska EU-fakta

**Viktoriahuset, Linnégatan 21, 3 tr,
413 04 Göteborg**

GALLERIET/Kristina Eriksson & Hans-Magnus Meincke